

ЗА ПЕТЬ-ТЪХЪ ЧУВСТВА НА ЧЕЛОВѢКЪ ТЪ.

§ 35. — Богъ създалъ человекъ ть, както и всички тѣ други твари, и го поставилъ въ видимий-тъ този свѣтъ; надарилъ го съ такива дарби, съ които да може той да дохожда въ съобщение съ всичко, което се намира около него, и да е въ положение да го проумѣва. Тѣзи преимущества, тѣзи дарби, съ които се той отличилъ до най-горня степенъ, особенно отъ бездушни тѣ и недвижими тѣ твари, сж: да може той да вижда всичко на около си, което е за виждане; да чува сѣко нѣщо което издава гласъ; да пина съ ржцѣ и въобще съ всичко то си тѣло всѣба отъ вещественни тѣ твари, и да може отъ туй си донирание до тѣхъ да усѣща нѣщо въ себе си: студени ли сж тѣ, горѣнци ли, мекки ли, корави ли и пр.; да души всичко, което има свойство то да издава извѣстенъ джхъ, и да може да го различава добро ли е то или лошо; да кусва това което ся яде и не яде, и да проумѣва неговъ тѣ добръ или лошъ вкусъ. Тѣзи негови петъ дарби се наричатъ *петъ тѣ чувства на человекъ тѣ*. Ако да ги нѣмаше той, ако *Провидѣние то* не би му ги дало, ако безкрайната *Божия Мждрость* не би излѣла своя та благость върху туй, каква ли чудесна тваръ щѣлъ да бжде человекъ тѣ!

Чувства та сж наричатъ: *зрѣние* (гледание), *слухъ* (чувание), *осязание* (пипание), *обоняние* (душание) и *вкусъ*.

За сѣко едно отъ чувства та има по едно или двѣ орждия; очи тѣ сж за гледание то, уши тѣ за